

SUSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranjer. 9'00 id.
Pagant per anys, una pesseta de rebués

EL POBLE CATALA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRER DE SANT PAU, 6, PRINCIPAL
IMPRENTA
CARRER DE FORTUNY, NÚM. 2 TERS.
TELÈFONS
REDACCIÓ, 723 - IMPRENTA, 2.293

ANY IX.-NÚM. 2.807

BARCELONA, DISSABTE 16 DE NOVEMBRE DE 1912

UN NÚMERO, 5 CENTIMS

BANCO HISPANO AMERICANO

Sucursal de Barcelona

Participa a la seva clientela y al públic en general que'l día 18 del corrent traslladarà les seves oficines del carrer de Pelai, 58, al nou edifici de la seva propietat, situat al carrer de

FONTANELLA, 6 y 8

aont, comensant desde dita fetxa, continuarà ses operacions.

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

ALTA NOVELTAT EN

CATIFES

de totes classes y tamanys
a preus somament reduits

Catifes en pessa y carpetes - Passillos - Estores
Feltres - Pells - "Escrupous" - Babutxes - Car-
petes fibra de coco, etc., etc.

Caïles de moqueta de llana, classe de 3'50
molta duració, esplèndid assorti-
tit; el metre (posada), a Pessetes

GRAN VARIETAT en Tapisseries, Tapets,
Cortinatges, Portiers, Estors, Conxes, Mantes,
Edredons y articles de calefacció

NOUS ASSORTITS EN

Llanes, Velluts de seda, Cheviots, Panyos

pera vestits de tardor y hivern

CALENDARI DE BAGATELES

Soliloquis d'un mort

Sobre la llosa del seu vas funerari, entrant a ma dreta del Cementiri vell, el doble com are diram l'anima, den Gabriel Bonaplata enterrat allí l'any 1819, diuava una nit d'aquestes, tristament:

-Ja'n soc vell de set mort. Mentre un és viu el temps passa volant. No te'n adones que els cabells blancs venen a robarte l'alegra ultracridança de la joventut. Y al recordarse de les venturoses hores passades un pensa: sembla que era ahir.

-Pro quant un es mort com tarda a passar el temps! Encara no fa cent anys; un diria que ja fa una eternitat que'm vaig morir. Are començo a figurarme que un mes se'n dona del temps que passa sense fer res Ell o el seu món.

-El meu món, que va enterrar-me aquí, mai hauria pensat ferme portar d'un cementiri de gent pobre. Are's veu que's rics s'estimen més anar a raure a alguna altra banda. Y jo, an dels més forts fabricants d'indianes de Catalunya, no més sento trepitg de pobrissalla sobre la llosa del meu vas funerari. Va durar un temps que la gent venia aquí per coses que's podien entendre, pro'l meu món va anar morint darrera meu y per mi cada dia va sent més buda de sentiment d'eternitat.

-Aquest Nonell que van enterrar no fa gaire aquí al damunt, dia que aviat ho deixarà corrent, de portar morts en aquest Cementiri. Serà la darrera impressió que passarà per damunt la meua llosa. Després ni els pobres vindran. Si al menys axamplessin aquella fàbrica que treu la xameneia allí baix, per dalt del Temple... Pro veu a saber si fins assentada sobre la llosa la sentiria, Potser ja no té, res que veure amb les fàbriques del meu món. Y les coses que un mort no les entén, per ell, és com si no existissin.

-Cada dia devé més llarg el temps. Quan un segon duri tant com l'eternitat, hauré finit per mi. No més perxò tenyies y pintaves? Escampar la pols de la meua corpora, aleshores ja no serà cap sacrilegi.

Una lleu sotragada de la terra, imperceptible als homes, sotlevà la llosa y el doble, com ara diem l'anima, den Gabriel Bonaplata, fabricant d'indianes enterrat al any 1819, entrant a ma dreta del Cementiri vell, cercà a les tenebres del vas funerari el descans del seu cos y s'hi va ajeure tristament.

BLAU

La Comissió reorganitzadora del cens de l'U. F. N. R. als seus correligionaris:

INSTRUCCIONS per l'elecció de Junta Municipal, Comissions de districte y provisió de les vacants existents en l'Assemblea Municipal de Barcelona.

1.ª Les eleccions per l'elecció de Junta Municipal, les Comissions de districte y ocupar les vacants existents en l'Assemblea Municipal se celebraran el diumenge pròxim, dia 17, de tres a dos quarts de set de la tarda, en els següents locals:

DISTRICTE I
«Ateneu Pi y Margall». Ginebra, 19, Barcelona.
Centre Nacionalista Republicà. Pere IV, 258, Sant Martí.

DISTRICTE II
Unió Federal Nacionalista Republicana. Baix de Sant Pere, 38, principal.

DISTRICTE III
Centre d'U. F. N. R. Sant Simplicí, 6, principal.

DISTRICTE IV
Centre Nacionalista Republicà. Diagonal, xunfà a Bellis.

DISTRICTE V
«Ateneu Integrat». Sant Pau, 75, principal.

DISTRICTE VI
Centre d'U. F. N. R. «Fivallera», Consell de Cent, 264, baixos.

DISTRICTE VII
Centre Nacionalista Republicà. Róser, 31, Poble Sec.

DISTRICTE VIII
Centre Nacionalista Republicà «Sang Nova». Vilardell, 20, Hostalfrancs.

DISTRICTE IX
Centre Nacionalista Republicà. Dr. Sampson, 90, Sant Andreu.

DISTRICTE X
Centre Nacionalista Republicà. Dr. Sampson, 90, Sant Andreu.

DISTRICTE XI
Centre Nacionalista Republicà. Dr. Sampson, 90, Sant Andreu.

DISTRICTE XII
Centre Nacionalista Republicà. Dr. Sampson, 90, Sant Andreu.

DISTRICTE XIII
Centre Nacionalista Republicà. Dr. Sampson, 90, Sant Andreu.

DISTRICTE XIV
Centre Nacionalista Republicà. Dr. Sampson, 90, Sant Andreu.

DISTRICTE XV
Centre Nacionalista Republicà. Dr. Sampson, 90, Sant Andreu.

DISTRICTE XVI
Centre Nacionalista Republicà. Dr. Sampson, 90, Sant Andreu.

DISTRICTE XVII
Centre Nacionalista Republicà. Dr. Sampson, 90, Sant Andreu.

Tindrán dret a designar interventors para tots els col·legis als correligionaris o entitats que patrocinin candidatures generals, mentre ho comuniquin a la Comissió organitzadora per tot el dia 16. També podrán designar interventors para's col·legis d'un mateix districte, els centres situats en ell els que pertanyin a un districte col·ligat. En el darrer cas, firmarà les credencials el President del centre que'ls hagi designat.

5.ª Si a l'hora de començar la votació no estés present el president nomenat, el substituirà el secretari de més edat. Els secretaris podrán ser substituïts pels interventors més joves, y a falta d'aquests, per qualsevol elector present que nomeni la presidència de la taula electoral.

6.ª El President podrà votar a la taula electoral, sempre que consti inscrit en les llistes del mateix districte, encara que la secció no sigui la mateixa. Si pertany a un altre districte, no podrà votar.

7.ª Per assegurar-se de la personalitat de l'elector, tindrán dret els que formen la taula electoral a fer-li firmar per comprovar la firma amb la que consta en la cèdula d'inscripció. En cas de dubte, resoldrà la taula, inclosos els interventors, per majoria de vots.

8.ª Acabada la votació se efectuarà l'escrutini, extenent-se acta del resultat que donarà, després de ser firmada per tots els ciutadans que constituïxin la taula electoral. Els interventors podrán demanar credencials de la mateixa.

9.ª Els Presidents entregaran les actes a la Secretaria de la Comissió reorganitzadora del cens (C. N. R. Pelai, 42), al mateix dia de l'elecció.

10.ª El diumenge pròxim, dia 18, a les deu de la nit, la Comissió reorganitzadora del cens procedirà a l'escrutini general, comptant els vots de les diferents candidatures y resoldrà les protestes y reclamacions que s'hagin pogut formular. Acabat l'escrutini donarà compte del resultat y proclamarà les persones que resultin elegides.

Barcelona, 15 novembre 1912.-Per acord de la Comissió: El President, E. Layret. El Secretari, J. Ma. Mallfré y Tort.

ECOS

PER UN carrer estret y tortuós, el Capellans, avensava aquest matí, lèxue, un carro carregat, omplint de parels a parel, rescatant els lletres de la taverna del Ró y menant-se de mort les vidrires de can Puig y Alfonso, tapades amb escombres de novetes de Juli Verne.

Per l'última banda de carrer entraven una munió de bodorosos més carregats que'l carro, més lleugers empró, S'han topat. Corrent, xiscant, uns nois han reculat, altres s'han refugiat en les properes escombres.

El carro passa y t'infantíl caravana s'ha reiet de nou, nosaltres que també havíem arrossegats a un portal, els mirant talaners.

Mut dirieu de que anaven carregats nois y mossos?

De cavalls y mines de carró encara a mitg pintar, sense rodes ni pels de cànem els primers; sense cabells, vestit, ni barba, a la cara, feia segones.

Pobrets! Pobrets!

Crudet! Crudet! Crudet, tó, el burgés que emplea en tals afers a nins!

Te diem crudet, no pas perquè fa salut d'aquelles criatures pugui venir a menys de transportar aquell lleuger pes. No pas perquè's donguis maltracte, ni perquè's fassis treballar fins a altra hora en locals humits, sense llum.

No, no: te diem crudet perquè'n comptes de maltratar-los, els mals mates les il·lusions, que's mata l'esperit.

Son aquests empleats teus, uns nois que no envejarán ja mal més les joguines, després d'haver vist lo lleigues que son per sota.

No ho veus que aquesta indústria teva deuria ser misteriosa, com la fabricació de moneda falsa?

No ho veus que les criatures dourien creure que les joguines venen d'un meravellós París, igual que aquell del que pensen arribats als germanets?

Cóm, cap noia d'aquelles que hom vist avui voldrà jugar mal més amb una nina humil? Ells, els xicots, sols se complauran amb joguines aptes per locs de violència, simples y primitives, baldufes, pilotes, bales...

La joguina daurada y enganyosa; amb màquina a dintre o sense ella; coberta de vellut o berrisada amb una crosta de carmeto no dols, els debarà fets, no sentirán la fureta de possessió. Saben com els teatres se fan amb carró, fustes velles y pasteles; saben com son fastigosos els dos motllos, que enganyats fan els cavalls; saben, en la mateixa edat en que a nosaltres ens maravel·la'l diminut automòbil, que no es una complicada maquinaria, sinó una goma enrotllada, lo que fa correr aló.

Ja ho veus si n'ets de crudet, emplantant criatures en tal ocupació!

Com som crudets els que empleem als escolanets.

Pobres escolanets!

-Son tant murtis! Tant bufons!

-St. Molt murtis, molt bufons, de vegades molt pocvergonyes.

Peró ells se truen de tú amb els sants, ells fan llogotes als capellans, ells van a cops d'espoladors y de píameros amb les mares de Déu, en l'època de la vida en la qual deixen un dols record haver-los tingut respecte; en l'època de la vida en que resta una dolça emoció d'haver-se ficat al lit resant:

-Bendit sea tu pureza y eternament lo sea.

—

ENCARA HI ha qui creu en bruxes. Sembla que aló de sortir de casa amb el peu dret, no assegures a taula treze y creure en el diable de divendres y dimars, ja no hauria d'existir en aquesta terra de setmanes trágiques.

Peró, y cal! Aquí a ciutat, som iguals que les dones de la Costa de Llevant, que no creuen en Déu y en santí el, y a ulls clucs,

en el diable, en les sonambules y en tiradors de curses.

Hem tallejat avui una revista que surt a nostra ciutat amb el nom de «Ecléctica Social». En ella apareix un treball sobremanera interessant, explicant els dies en que es una determinada època casaron els enanoms barcelonins. Foren aquests 14,340, divídits, naturalment, en dues parts.

La cosa va anar així:

Dies festius no diumenges	1,289
Diumenges	4,976
Dimarts	1,518
Dimars	416
Dimercres	1,358
Dijous	1,876
Divendres	510
Dissabtes	2,289
No fixat	12

Se casaren, doncs, segons les xifres anteriors:

En dies festius, 8'09 %

• diumenges	84'70
• dimarts	10'58
• dimars	3'21
• dimecres	9'47
• dijous	13'08
• divendres	3'91
• dissabtes	15'95

Entre diumars y divendres, no arriben el nombre de matrimonis a les dues terceres parts dels celebrats en diumars. Y qui es que es casa en diumars?

Ana no faltarà més que d'aquesta ridícula xifra, cap, però cap, fos matrimoni civil.

—
A LES GALERIES del «Fayans Català» s'ha inaugurat una exposició d'obres pictòriques den Ramón Pichot y altres d'esculptura de Enric Casanovas.

Extensament ens ocuparem en son diu molt (molt proper), d'aquesta manifestació artística. Mentre tant enviem als dos artistes y amics una coral abraçada y felicitació.

Les qüestions de les Companyies de tramvies Y EL SENYOR CAMBÓ

Es veritablement lamentable que un diari com la «Veu» que vol passar per seriós y es orgue d'un partit que en un moment donat arriba a tenir una forta representació en l'Ajuntament, acudeixi per defensar la honorabilitat política del seu leader, a sensibleries cursis, parodies del «leader» lerruix quant para enténir als seus correligionaris, anaba a les reunions menjant-se un lloquet y una truiteta.

Y menys mal que les intimitats del despai den Cambó que, sense que ningú li demanes, ha explicat «la Veu» fessin veritat. Però es el cas que tot lo que diu, constitueix una cadena de falsedats ignoscents, perquè dins y fora la curia son prou conegudes les relacions de «Les Tramvies de Barcelona» amb el seu advocat, y «leader» regionalista a la vegada.

Més a fi de que s'en enterin tots els ciutadans y lectors de bona fé de la «Veu», y que l'opinió catalana jutgi'l grau de delicadesa y correcció del «leader» regionalista explicarem fidelment la manera com va entrar aquest d'advocat en «Les Tramvies de Barcelona».

La societat «Els tramvies de Barcelona» desde la seva formació en 10 d'agost de 1905, tenia per advocat dels assumptes civils y administratius a l'eminent jurista consult don Josep Cucurella, y per les qüestions criminals a don Valentí González Barceña.

Ja abans de 1909 l'advocat senyor Cucurella s'havia lamentat als seus amics de que en Cambó, valentís de la seva representació política intriguava prop d'aquella Companyia de Tramvies pera obtenir aquell càrrec.

La coneixença den Cambó amb M. Heinemann, administrador delegat de dita Companyia, va ferse sent aquell regidor, y no com inexactament afirma la «Veu» en el plet del senyor Larrosa amb els tramvies, ja que aquest senyor no hi tingué cap qüestió judicial en la que en Cambó hi figurés com advocat.

De manera que la Companyia de tramvies tenia dos advocats fixos, y en Cambó valentís de l'amistat amb Mr. Donné Heinemann, fets a l'Ajuntament, conspirava contra en Cucurella pera entrar d'advocat en aquella Companyia.

Al ocórrer la mort den Cucurella en 1909, se presentaren sollicitant la plassa vacant, tres pretendents: en Cambó, en Bertrán y Mustiu y en Garriga y Massó, si bé aquest veient que's altres li havien pres la devorata, ben prompte desistí de la seva pretensió.

Inútil serien dir les promeses, recomanacions y influències que calgueren damunt de M. Heinemann y en Foronda ja aleshores gerent, a tal punt que no saben aquests com sortiren dels compromisos proposaren el nomenament primer den Cambó y després den Bertrán y Mustiu, si bé deixant subsistent al senyor González Barceña per als assumptes merament criminals.

Res de cert hi ha en lo que diu la «Veu» respecte a que «en Cambó no volia acceptar, com a advocat la direcció de cap assumpte que hagués de resoldre l'Ajuntament de Barcelona en el qual hi havia regidors de sa comunió política».

En Cambó y en Bertrán y Mustiu s'ofertren en competència l'un amb l'altre sense condicions. Voler fer creure lo contrari es caures d'un nu. Precisament els acceptaren com a advocats per la seva influència y relacions polítiques amb els regidors que la «Lliga» tenia a l'Ajuntament.

En virtut d'aquesta combinació la Companyia «Els Tramvies de Barcelona» per cada cas concret triaba l'advocat que creia li era més convenient entre en Bertrán y Mustiu y en Cambó, però donant la preferència en aquest per la simpatia personal que se porta amb el senyor Foronda.

Lo que hi ha hagut es que, en hostants assumptes, no convenia que hi figurés com a advocat el nom den Cambó, y aquest els

ha firmat llavors pels seus passants y per un altre advocat que encara que prou conegut, no anomenem.

Mes de l'assumppte de la «reversió» se'n han ocupat els dos advocats regionalistes juntament: firs a tal punt que copies dels recursos d'alsada interposats contra l'acord de l'Ajuntament anaven a parar a can Bertrán y Mustiu y a can Cambó, al cap de pocs dies d'esser presentats, y allí estudiaven la forma de deseslamarlos.

Mes després de l'interposició del plet den Balada, y en vista de la campanya que contra la reversió ha fet y fa EL POBLE CATALA, se formaliza en Cambó, aconsellat que per part de la Companyia s'interposessin unes quantes querrels criminals per injurias contra nostre diari a l'objecte de fer por y que s'abandonés la campanya, indicant de pas an en Foronda que la Companyia de Tramvies, designés advocats especials, distints dels tres fixos que ja tenia fins ara.

Per honor del Col·legi d'Advocats de Barcelona, debem dir que en Foronda no trobà cap col·legat català que's prestés a presenciar una sola querrela en l'assumppte de la reversió. La Companyia's vegé obligada a anar a buscar advocats castellans perverguts y sense arrels en nostra Ciutat, pera que perseguissin a ciutadans honorables pel delicte de defensar el patrimoni comunal benalment arrebatat per unes empreses estrangeres, amb l'ajuda den Cambó y den Bertrán y Mustiu, capítols de la «Lliga Regionalista».

Quina altre tria pera cada cas concret? Aqueixos son els fets que demostren quàn falses son les afirmacions de «la Veu» respecte a les relacions den Cambó amb la Companyia «Els Tramvies de Barcelona». Certament amb homes així, quin pot esser el govern de l'Hisenda municipal de Barcelona?

A l'arribar aquí, volem aclarir una acusació que tal volta se fassi contra nosaltres pels amics polítics den Cambó. La campanya aquesta no la fem pera conseguir un efecte contra la Lliga Regionalista, sino per l'apassionament de que totes les forces catalanes, tinguin davant de les corrupcions forasteres, un fort sentit d'abnegació y de moral. A la Lliga la tenim per enemiga nostra en catalanisme y en doctrines de Govern, però la volem ben allunyada de tot lo que pugui presentar un aspecte de política dubtosa.

Els mateixos elements de la Lliga y de la Joventut Nacionalista poden pensar pel seu compte y cooperar a enderrocar l'acord de l'apassament de la reversió. Es ells, que poden esser jutges que'ls hi diem: Don Francisco Cambó, actual d'advocat de la Companyia de Tramvies en un afer intimitat lligat amb la reversió. Un ciutadà presentat recora d'alsada, y pera fonamentarlo demana a la Companyia's dats que havia promés facilitar als ciutadans, tenint necessitat, davant de la negativa, pera conseguirlos, entaular un plet, com a ciutadà perjudicat amb la reversió. Y en Cambó, defensa a la Companyia y ataca al ciutadà, fins amb ensayament, arribant a la calumnia en els seus escrits.

Aquest es el cas, el cas den Cambó. Creu la Lliga, creu la Joventut Nacionalista correcte aquest procedir d'un «leader» polític que defensa a una Companyia contra's ciutadans y d'un advocat que no refusa honestament a servir com a client, en nom de la seva influència política? Es un cas d'ètica. Aquí no hi ha ni Lliga, ni esquerra, ni regionalisme conservador, ni nacionalisme democràtic, sino un quèl polític que amb escrits valorals, amb documents judicials que produeixen honoraris, persegueix a un ciutadà—y a ciutadans—que creuen lèstu un acord municipal que ell ve a defensar.

Y sentírem, per l'esperit català que's correligionaris den Cambó, fets solidaritat amb ell, se preguntessin, davant de les nostres raons y de les pobres aclaracions de «la Veu», com Piliats: Ont es la veritat? Y se rentessin després, còmodament, les mans.

Notes y comentaris

Conferencia del doctor Martí y Julià

Avui, a les 10 de la nit, y en el local social de «Jove Catalunya», el President de l'Unió Catalanista Dr. Martí y Julià, donarà l'anunciada conferencia «Els acords de l'Assemblea de Tarragona».

El fet de que sigui la primera vegada després de l'Assemblea que'l Dr. Martí parlarà davant del públic, ha despertat molt interès per lo que's de creure que l'actes veurà somament concorregut.

La joventut F. N. R.

Abans d'arribar a la nit, la Joventut F. N. R. de Barcelona, se reuní en assemblea general en el C. N. R. del carrer de Pelai. S'aprovaren els estats de comptes, se reformaren els Estatuts en el sentit de suprimir els divans pera formar el nou Consell Directiu: Josep Maria Mallfré, Xavier Gambús, J. Maria Pi y Suñer, R. Noguer y Comet, Andreu Nin, Enric Vila, Joan Oros, Antoni Juanadó, Jaume Goriadellas, Antoni Canals y Josep Cuadras.

Solucionats ja's problemes interns que feien difícil l'actuació dels joves en el partit, la Joventut se mostrà disposada a emprendre una ferma y activa campanya de

En Romanones president

Passat l'estupor produït en el primer moment de saber-se la pujada den Romanones al poder, digué'mhi un breu comentari.

En Canalejas, en Morat, en Maura, altres dos capítols que un dia poden tenir en ses mans els destins de la nació, son persones que representen unes i'ess, uns procediments, un programa. En Romanones no sembla home d'això. Los seus característiques son l'habilitat y la manya. Es un polític a lo Sagasta sense'l talent den Sagasta, y això el fa un retròcés en la política espanyola.

La manera com s'ha fet amo del poder ja prou'posu en contra d'ell. Ha sigut fent la llauna en García Prieto; intrigant desordenadament amb els diputats liberals y d's personages del partit, pera arribar a obtenir lo que es el seu gran destí, la presidència del Consell.

Una de les primeres declaracions que ha fet es pera nosaltres motiu de justificació. Ens referim al projecte de llei de Mancomunitats. Sobre això'l compte de Romanones encara no sab que fer; té de consultar els que'les de les minories pera empendre una conducta. No serà, doncs, continuador de l'obra den Canalejas, perquè'l malhaurat president havia promés dur endavant la llei en que's dona algunes satisfaccions a les aspiracions catalanes contra tot y contra tots. Aquests antecedents han de produir en d'opinió un bon natural red.

Vol el compte de Romanones governar amb habilitats, amb intrigues, sortejant les dificultats pel mètode sagstí de l'apassament, o bé vol governar amb lloes, fent obra liberal y continuant alguna cosa de lo començat per en Canalejas? Heusquí l'interrogatori que obre l'adveniment den Romanones a la presidència del Consell. Segons se decanti per un costat o altre, haurà d'esser la nostra conducta. Però molt ens temem que, després d'aquests començaments, l'alarma y el rezel d'ara no serán immutables. Molt ens temem que aquests sentiments d'ara se convertixin en clares censures y en oberta oposició.

Es així com hom de saludar al compte de Romanones, president del Consell de Ministres.

—

—

—

—

—

La Junta Municipal de la U. F. N. R.

Les eleccions de demà

Demà a la tarda, el cens del nostre partit decidirà quins han d'esser els homes que en endavant constituirán la Junta Municipal de l'U. F. N. R. de Barcelona.

Inconscient es encarrir l'importancia de la elecció de demà: Tothom sab el paper transcendental que la J. M. representa en el partit.

Es per això que tots els correligionaris, obeint an aquella estricte disciplina que fa forts y grans als partits, hem d'acudir demà, unànimament, a les eleccions de la Junta Municipal de l'U. F. N. R., designant democràticament an aquells homes que han de representar el partit a Barcelona.

En una reunió de delegats de centres federals nacionalistes de Barcelona, celebrada fa alguns dies, va proclamarse la següent candidatura que publicuem a títol d'informació y accedint als precs d'aquells amics:

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

